

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Ing. S. K.**, bývajúcej v B., proti žalovanému **Ing. J. K.**, bývajúcemu v B., **o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14 C 85/2008, o dovolaní JUDr. P. P., bývajúceho v B., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. augusta 2011 sp. zn. 15 Co 266/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave prvým výrokom označeného uznesenia potvrdil ako vecne správny výrok uznesenia Okresného súdu Bratislava V z 10. júna 2011 č. k. 14 C 85/2008-184 v spojení s opravným uznesením tohto súdu z 29. júna 2011 č. k. 14 C 85/2008-194, ktorým súd prvého stupňa nepripustil, aby žalovaného v konaní zastupoval JUDr. P. P. ako občiansky zástupca. V odôvodnení rozhodnutia sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že táto osoba vystupuje v rôznych veciach opätovne na súde prvého stupňa ako zástupca. Tým boli splnené v zmysle § 27 ods. 2 O.s.p. predpoklady na jeho nepripustenie ako zástupcu žalovaného v tomto konaní.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie JUDr. P. P., ktorý ho žiadal zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ktorú vadu videl v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, nevysporiadaní sa s odvolacími námietkami účastníka obsiahnutými v odvolaní, čo podľa názoru dovolateľa predstavuje

porušenie základného práva účastníka na spravodlivý proces zaručený čl. 46 a nasl. Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ostatní účastníci sa k predmetnému dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) najskôr zisťoval, či bolo dovolanie podané oprávnenou osobou, teda účastníkom konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.). Dospel k záveru, že JUDr. P., ktorého súd nepripustil ako zástupcu žalovaného podľa § 27 ods. 2 O.s.p., je účastníkom tej časti konania, v rámci ktorej sa posudzuje jeho oprávnenie zastupovať žalovaného v konaní a rieši sa otázka splnenia podmienok pre jeho (ne)pripustenie. Pre tento úsek konania bol preto osobou oprávnenou aj na podanie dovolania.

Ďalej dovolací súd skúmal, či podaný mimoriadny opravný prostriedok JUDr. P. smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanvej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolateľ napadol potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie citovaných uznesení. Jeho prípustnosť v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neprichádza preto do úvahy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Osobitne sa zaoberal námietkou dovolateľa, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ dovolateľ namieta nedostatky dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu spočívajúce v tom, že odvolací súd sa dostatočne v odôvodnení rozhodnutia nevyporiadal s jeho odvolacími námietkami, dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 ods. 2 O.s.p.) a vzťahuje sa aj na uznesenie (§ 167 ods. 2 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky

pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

V posudzovanej veci zo spisu vyplýva, že odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia stručne uviedol rozhodujúci skutkový stav, oboznámil obsah odvolaní, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán a poukázal na ustanovenia právneho predpisu, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoj právny záver. Stotožnil sa so záverom prvostupňového súdu, že v danej veci bolo nesporne vlastnými poznatkami súdu a informáciami z iných súdov preukázané, že JUDr. P. vystupuje na súde prvého stupňa v rôznych veciach ako zástupca, čím naplnil predpoklady na jeho nepripustenie do konania ako zástupcu žalovaného v zmysle § 27 ods. 2 O.s.p. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky skutkové a právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a odôvodnenie dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

Napokon, podľa dovolacieho súdu, obsah spisu nedáva podklad pre záver, že by sudy rozhodli o nepripustení JUDr. P. za občianskeho zástupcu žalovaného, hoci by pre takéto rozhodnutie neboli splnené procesné predpoklady.

Odvolací súd teda svojim vyššie uvedeným postupom neporušil právo dovolateľa na spravodlivý proces, ani mu neodňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok JUDr. P. P. odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.

V dovolacom konaní procesne úspešným účastníkom vzniklo právo na náhradu trov konania proti dovolateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1

O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnili (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. februára 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová